

Enstrümantal

– Mehmet Avcı · 02 Ocak 2012

Yüreği kanarken bir köşede aldırılmaz, kabuğunu kaldırırdı
Tuz dökmekti meramı merhemine
Susamışken, terini öperdim ense kökünden hisseder, gözümde yaş olurdu ıslaklığı
Yıldızları yere serilmiş kadar telaşlanır karşımda, bütün döküntülerini toplamak için gece.
İçinde çağlayıp coşmaya hazır nehirler varken, beni bekledi önüne katıp sürüklemek için.
İki kol'a ayrılan bir yol ayrımında, tam ortasına vurdu ayrımın
Yüreği kanarken bir köşede aldırılmaz, kabuğunu kaldırırdı

Başında dönen tansiyonu düşük uçurum, tuzlu ayran tadında gözlerinin zemherisinde beyaza bürünen
bir anken, unutuldu.
Başını koyduğunda yastığa, omzumun çukurundaki meteordu bıçağı elinde yürek.
Söküp atmaya çalıştığı ses tellerinden, ciğerinden kopardığı tınıydı son şiirimin enstrümantal'i...
Yüreğime açtığın kapıyı kırdım ve saçtığın her kelimeyi şiirime yazdım.
Başında dönen tansiyonu düşük uçurum, tuzlu ayran tadında gözlerinin zemherisinde beyaza bürünen
bir anken, unutuldu.

Mahremine uzattığım ellerimin nasırına takılırdı gamzelerin ki son durağım olsun isterdim başımda
yazısız mezar taşıyla.
Sürüsüne bereket bir sözcük yağmuruna tutuluyorum, ellerinden yazıyorum en güzel şiirlerimi
Yaşattığın her şey fazla, gelme daha fazla üstüne lafının vazgeç iyi olmalardan bu kadarı da fazla.
Mahremine uzattığım ellerimin nasırına takılırdı gamzelerin ki son durağım olsun isterdim başımda
yazısız mezar taşıyla.

01.07.2008-Ağrı